

1918, i Fjor blev besluttet udskudt i 10 Aar, og det er min Opfattelse, at en yderligere Revision af disse Love sikkert bliver nødvendig.

Man er altsaa godt i Gang med at undersøge, om Arbejdet paa de under Trykket af Krigstidens høje Trafik og Pengerigelighed vedtagne Baner er nødvendigt under Efterkrigstidens Forhold. At saa Vestkysthavnene er draget med ind i denne Undersøgelse, er formentlig kun rimeligt og naturligt. I hvilken Grad de i Krigsaarene vedtagne nye Statsbaneanlæg nu melder sig med deres økonomiske Krav paa Statskassen, kan jeg bedst illustrere ved at oplyse, at der i første Omgang forelaa for mig til Finanslovforslaget for 1925—26 Overslag over Anlægsarbejder til et samlet Beløb af 53 Mill. Kr., en Snes Millioner Kroner mere, end der hidtil har været anvendt aarlig. Det var Anskaffelse af rullende Materiel, Sporforstærkninger, Stationsudvidelser og lovmæssigt vedtagne nye Statsbaneanlæg, til Dels Arbejder, der var udskudt fra tidligere Aar, og som nu meldte sig med en samlet Udgift paa 53 Mill. Kr. for det kommende Aar. Skulde min Kollega Finansministeren have imødekommet disse Krav, ja, saa vil alle ærede Medlemmer kunne se af det foreliggende Finanslovforslag, at det vilde have betydet et nyt Statslaan paa ca. 33 Mill. Kr.

Jeg har derfor maattet renoncere og har fremsat et Forslag om betydeligt ringere Anlægsbudget indenfor de Rammer, som Finansloven har kunnet taale, altsaa ca. 20 Mill. Kr. Jeg har ladet foretage en Opgørelse over, hvilke Anlægsarbejder der for Tiden dels er under Udførelse, dels er projekteret ifølge vedtagne Love. Det gælder altsaa Anlægsarbejder for Statsbanerne, og det drejer sig om et samlet Beløb af 371 Mill. Kr., og det vel at mærke alene paa de to Anlægskonti B. 3 og B. 4, altsaa „Udvidelse af bestaaende Jernbaneanlæg“ og „Nye Statsbaneanlæg“, altsaa bortset fra, hvad der i det kommende Aar maa anskaffes af rullende Materiel eller anvendes til Ekspropriationsudgifter i Anledning af disse nye Love. Af disse 371 Mill. Kr. vil ved Finansaarets Udgang være udført Arbejder for 180 Mill. Kr. Tilbage bliver altsaa for de kommende Aar 191 Mill. Kr. Anlægsudgifter paa disse to Konti.

Jeg vil antage, at jeg paa Forhaand har Finansudvalgets Tilslutning, naar jeg her udtaler, at det er min Hensigt i Vintrens Løb at søge et Samraad med Finansudvalget om Tidspunkterne for disse Anlægsarbejders Udførelse. Jeg har i Efter-

aaret sammen med Statsbanernes Administrationschefer været paa en Rundtur i Landet og beset derværende Anlæg bl. a. med en saadan forestaaende Forhandling med Finansudvalget for Øje, og jeg har herved søgt at faa et Overblik over, hvilke Arbejder der nødvendigvis maatte fremmes, bl. a. fordi man er saa langt fremme i Arbejdet, at en Standsning vilde være urimelig, og hvilke Arbejder der uden Skade for Jernbanernes Drift og Sikkerhed kan udskydes til bedre økonomiske Tider. Som tvingende Motiver for at fremme et Arbejde har jeg ogsaa anset den Omstændighed, at der flere Steder som f. Eks. i Aarhus og Horsens foreligger Overenskomst med Kommunen, saaledes at disse Kommuner er stærkt økonomisk interesseret i Arbejdets hurtige Udførelse. For saadanne Dele af et Anlæg, der vender ind mod Statsbanernes Drift og altsaa nærmest har intern Betydning, har jeg derimod ladet det Spørgsmaal være afgørende, om det for Tiden vil være nødvendigt at udføre det. Endelig har jeg for alle de Arbejders Vedkommende, som nødvendigvis maa fremmes, søgt at fremkalde billigere Planer end oprindelig projekteret, saaledes at Anlægsudgifterne ogsaa derved kunde blive mindre. Min Stilling til alle disse Anlæg er altsaa bestemt dels af Statens økonomiske Forhold og Bestræbelserne for at undgaa nyt Statslaan og dels af det Faktum, at Trafikken ikke for Tiden med Nødvendighed kræver saa store og saa mange Anlæg, som ved Lov er vedtaget. Den kolossale Trafik under Krigen særlig i 1917, hvor næsten alle Anlæg sprængtes, har presset flere Anlæg frem paa Loven af 1918, end den Trafik, vi nu har, kræver, og man kan — det har jeg Udtalelser for fra Statsbanernes Side — med Sikkerhed for til sin Tid, naar Trafikken atter vokser, at kunne faa de nødvendige Bevilinger, meget vel afstaa fra disse for Tiden ikke absolut nødvendige Anlæg. Ogsaa Hensynet til, at Arbejdsbeskæftigelsen i vort Land for Tiden er nogenlunde, har lettet mig denne min Stilling; skulde atter en ekstraordinær Arbejdsløshedskrise ramme Landet, er her store Reserver af nyttigt Arbejde fuldt forberedt til at sættes i Gang, medens det mange Gange ellers er gaet saaledes, at man har været nødt til under selve Arbejdsløshedskrisen at forberede Arbejde — og det tager lang Tid —, som maaske først kan udføres, naar Forholdene atter er normale.

Det er altsaa min Agt at søge Forhandling med Finansudvalget om alle disse Spørgsmaal, og jeg henstiller til ærede Ta-